

عنوان مقاله:

امید به زندگی، تاب آوری و بخشش به عنوان پیش بین های جهت گیری مذهبی درونی در سربازان

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی نظامی، دوره 7، شماره 28 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سبحان پورنیکدست - دانشگاه علوم پزشکی ارتش

محمد شهامتی - دانشگاه علوم پزشکی ارتش

فریبا مقصود - دانشگاه محقق اردبیلی

مریم پناهی زاده - دانشگاه علوم پزشکی ارتش

خلاصه مقاله:

مقدمه: جهت گیری مذهبی درونی و اصیل از متغیرهای تاثیرگذار بر سلامت به شمار می رود، از این رو هدف از این مطالعه، بررسی رابطه امید به زندگی، تاب آوری و بخشش با جهت گیری مذهبی درونی در سربازان بوده است. روش: پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی و طرح همبستگی بود. جامعه آماری را کلیه سربازان مشغول به خدمت در شهر تهران تشکیل می دادند. نمونه پژوهش شامل 210 نفر از سربازان بوده است که به روش نمونه گیری دردسترس انتخاب شده و پرسشنامه های امید به زندگی، تاب آوری و بخشش را تکمیل کردند. داده های پژوهش با استفاده از شاخص های آمار توصیفی و رگرسیون لجستیک تحلیل شدند. نتایج: یافته های به دست آمده از تحلیل لججیت نشان داد که هر سه متغیر امید به زندگی، تاب آوری روان شناختی و بخشش، به صورت معناداری توان پیش بینی جهت گیری مذهبی درونی را دارند ($p < 0.01$). شبه R^2 نگلکرک نشان داد که مدل حدود 90 درصد از واریانس متغیر وابسته را تبیین می کند. مدل در مجموع 7/95 درصد از افراد گروه ها را به درستی طبقه بندی کرده است. بحث: به نظر می رسد متغیرهای بنیادین و چالش زای شخصیت، نقش قوی و تاثیرگذاری در پیدایش جهت گیری مذهبی درونی دارند.

کلمات کلیدی:

بخشش، امید، تاب آوری، جهت گیری مذهبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/934958>

